

Hur ska vi bära oss åt för att ge makten åt folket?

Kan man uppifrån stödja ett underifrånperspektiv?

Frågan ställdes av Per Hector i stiftelsen Cesamp på ett seminarium om demokratin i Lund. Per Hector har uppdraget att utvärdera KDN i Örebro, där man haft kommunaldelar i 15 år. Per Wickenberg (s), som varit ledande politiker i KDN Norr sedan starten för 10 år sedan sa i ett anförande att vi har blivit politiker för att vi vill ha makt, men samtidigt måste vi dela ut makten, sprida den, trycka ut den. Wickenberg framhöll att man på Norr har hunnit ett litet "musasteg" på vägen, men inte längre.

Politiker formella

Seminarier visade att det här med lokal demokrati och brukarinflytande är svårt.

Ett av problemen är, tror jag, att politiker har en benägenhet att lägga tonvikten på de formella besluten.

Vi har öppna nämndsammans träden.

Vi har offentliga möten för allmänheten för att fånga upp synpunkter innan de formella besluten fattas (översiktsplanen).

Vi har ärenden på remiss för att få även brukarnas synpunkter, som vi sen försöker tolka (barnomsorgstaxan).

Vi har skolkonferenser och brukarråd.

Men alltid har vi färdiga förslag som brukarna får ha synpunkter på. Förslagen kan inte ändras radikalt eller förkastas helt. De kan bara ändras marginellt.

Om vi menar allvar med att brukarna ska ha inflytande måste de vara med i den process som leder fram till förslaget. Brukarna måste vara med redan innan beredningen börjar, och de måste ha möjlighet att vara med under hela beredningen. Det framhölls både av Tommy Rosén från kommunförbundet som talade om utvecklingstendenser och av Per Hector från Örebro.

Parlamentet dålig modell

Intressant i sammanhanget är den historiska tillbakablick som gavs av statsvetaren Håkan Magnusson. Vid kommunsammanslagningen på 70-talet stod det engelska parlamentet som modell för hur

parlamentariskt arbete skulle fungera. Dvs majoriteten ska styra och minoriteten ska vara i opposition. Medborgarna utkräver ansvar i valen och ska i övrigt vara ganska passiva.

Håkan Magnusson menade att det är en modell som inte fungerar kommunalt. Följden har blivit en massa lokala småpartier, eftersom de etablerade partierna inte speglar verkligheten.

Kanske är det dags att tona ner partipolitiken i de lokala frågorna för att i stället tillsammans arbeta fram lösningar som passar just de brukare och den personal som finns

här. Det tar emot eftersom vi politiker är så invanda att politik handlar om att profilera sig gentemot politiska motståndare.

Visst har vi tittat med viss skepsis på KDN Norr där man samarbetar och är överens. När jag träffar partikamrater som tidigare varit aktiva men numera är mer passiva i partiarbetet får jag ofta frågan om vad vi gör i nämnden, följt av kommentaren att "ja det är väl ingen riktig politik för ni är väl oftast överens".

IKDN Söder är vi oftast överens. Vi är överens om att införa arbetslag med ökat självstyre i grundskolan. Vi är överens om att införa förskoleklasser och att koncentrera den skolförberedande verksamheten dit. Vi var överens om att bygga om Järnåkraköket och de båda sjukhemmen.

Ja, vi är överens om mycket. Men vi är oense när det gäller att lägga ut verksamheter på entreprenad. Vi är oense om målen för förskolan där de borgerliga ville införa något som väldigt mycket likar den småbarnsskola som jag bekämpade på 80-talet. Och nu när valet närmar sig är vi också oense om en massa politiskt ointressanta småsaker där borgarna försöker profilera sig. Kort sagt: Om man ser till verkligheten är det befogat att tona ner partipolitiken och lägga tonvikten på att arbeta gemensamt.

Det är lång väg. För det första måste vi byta modell för det politiska arbetet, alltså tona ner modellen från det engelska parlamentet där man slår motståndaren i huvudet och i stället betona den process som föregår beslutet. Sen måste vi skapa kanaler för brukarna. I vissa typer av frågor ska de kanske representeras av t ex ett par föräldrar och elever från varje klass. I de flesta skolklasser finns ingen representativ demokrati för föräldrar. De som väljs till klassombud representerar ytterst sällan mer än sig själv och rapporterar inte tillbaka till klassen heller. I vissa frågor ska kanske alla på en dagisavdelning eller i en klass delta. Då måste personalen kunna leda ett möte med föräldrar eller anhöriga. Sen måste vi ha nya rutiner där tjänstemän och politiker ska kunna presentera ett förslag både för brukare och anställda redan innan förslaget är nerskrivet på ett papper.

Föräldrar är maktlösa

Viktigt för demokratin är också ett demokratiskt förhållningssätt. Demokrati handlar inte bara om att fatta beslut eller att delta i processen före beslutet, tycker jag. Vi måste också se till att brukare blir behandlade med respekt och blir lyssnade på i de dagliga kontakterna. Den maktlöshet som många människor känt inför de stora statliga institutionerna och som lett till kritik mot socialdemokratin kan man överföra till kommunal nivå. Många känner sig maktlösa inför skolan och äldreomsorgen, kanske även barn

Pharmacia & Upjohn

Oavsett hur det gick i onsdags, när Pharmacia & Upjohns koncernledning beslöt om företagets framtida struktur - detta skrevs måndagen den 27 oktober - väcker beskedet om att man planerar flytta forskningen från Sverige till Italien och USA, bl a från Lund till Milano, en mängd viktiga frågor.

Fackklubbarna talar om att den svenska delen av företaget plundras:

- Det är den svenska delen som drar in vinsten åt koncernen. Nu upplever vi att vi plundras som en julgran, säger Josef Jendari, som är industrifacketets representant i den svenska bolagsstyrelsen, enligt DN.

- Vi i Sverige har varit otroligt framgångsrika i vår forskning jämfört med resten av koncernen. Varför slå sönder det och flytta verksamhet som går bra till ställen som inte haft samma framgång? Säger en annan facklig representant.

Om den nya forskningsenheten i Lund helt försvinner sänker man det, som skulle bli flaggskeppet för forskningen i svenska Pharmacia & Upjohn. Läget är centralt vid ett bra universitet med goda internationella kontakter och med möjlighet att dra till sig kompetens från hela Europa. Cancerforskningen som bedrivs i Lund är mycket framgångsrik och sker i nära samarbete med universitetssjukhuset. Kan man verkligen flytta den utan att forskningen tas skada? Man undrar också över framförhållningen i se stora koncernerna. Anläggningen i Lund är nyinvigd. Sista flyttlasset har nyss anlänt och är knappast uppackat. En investering på flera hundra miljoner är plötsligt överspelad innan den fått göra nytta. Är de riktigt kloka där uppe på toppen?

Politikens vanmakt

Staten är en av de stora ägarna i Pharmacia & Upjohn. Men man har valt att vara en passiv ägare, som inte vill något med sitt ägande mer än eventuellt sälja av och tillfälligt förbättra budgetsaldot. Någon industripolitisk tanke bakom statens ägande finns inte och regeringen har bara reagerat genom statssekreteraren, Lars Recke, som tycker att det är oklokt att flytta ut forskningen. När man

Nedsättande och förklenande

Jag hörde i en radiodiskussion att Eva Hoffman (v) hade motionerat med anledning av att Göran Persson i riksdagen använt titeln fru (Wibble) med ett nedsättande tonfall. I diskussionen framkom senare att även titeln herr (Bildt) använts i samma syfte, vilket man enades om var beklagligt. Den allmänna meningen bland de deltagande var att sådant inte borde få förekomma i politiken.

Nej, det offentliga politiska samtalet bör naturligtvis vara som en varm familjesammankomst. En trivsamt tillställning där man kan ha lite olika åsikter men där inga känslor stiger deltagarna åt huvudet utan allt kan avgöras i god stämning. Det är ju ändå så mycket man har gemensamt.

Ja, kanske är det så vi ska ha det. För egen del anser jag att den trängsytta fru Wibble bär en viktig del av ansvaret för Sveriges statsfinansiella kris, ett ansvar hon delar med den ekonomiske igno-ranten herr Bildt. Grobianen Göran Perssons totala avsägning av fru Wibble i riksdagen var sällsynt välförtjänt. Och på det lokala planet: nog skulle det vara en förlust i livskvalitet om man inte fick uttrycka sig nedsättande och förklenande om t.ex. Lars Bergvall (c).

Ska vi lägga oss?

Jag läste Gunnar Sandins artikel i VB nr 27 om de dåliga utsikterna för vänsterpartiet i Lund vid valet nästa år. Mot oss har vi den sociala strukturen, de politiska sakfrågorna och bristen på företrädare med personlig karisma. Man saknade bara väderfaktorn som säkert också talar emot oss.

Att klarlägga de objektiva faktorerna är en god marxistisk tradition som fungerar väl när det gäller stora ekonomisk-historiska förlopp. Men valkampanjer är något annat – de kan ta oväntade vändningar, särskilt lokalt.

Betänk dessutom väljarnas alternativ: skulle det vara Tove Klettes och Jörgen Jörgenssons folkparti som lockar, Lars Bergvalls och Bertil Göranssons center, eller socialdemokraterna under Gunnar Jönsson, Lennart Prytz och Larry Andow? Nej, det är bara moderaterna det handlar om, och vad gäller dessa Lennart Rydes andliga arvtagare borde en enkel men uppriktigt upplysnings-kampanj göra susen. Det skulle vi väl orka trots vår framskridna ålder och allmänna letargi? Skulle vi förlora till miljöpartiet är vi inte värda bättre.

Jag gissar att Gunnar tänker sig att valet avgörs av dataingenjörerna på Ericsson och Axis och kemis-

terna och biologerna på Astra som förmodas vara oemottagliga för vänsterargument. Ja det är väl inte världsrevolutionen som ligger dem varmast om hjärtat men Astrachefernas uppblåsthet och sniken-het och Pharmacia-Upjohns nedtur borde verka radikaliserande också på de lojalaste medarbetare. Och på varje dataingenjör går det nästan en förskollärare och en sjuksköterska.

Direkt från Washington

Nu pågår rättegångarna med de sosseparmpar som har burit sig åt som om de var näringslivsdirektörer. Men i det stora landet i väster är de politiska skandalerna av en helt annan kaliber. Det är nästan så jag tvekar att berätta den senaste, men vafan, det här är ju ändå alternativpressen.

Jo, det var alltså så att i Washington liksom i Lund föll den första snön ovanligt tidigt i år, det är väl nåt med den där havsströmmen. Hur som helst, Bill Clinton går upp en morgon och tittar ut på gräsmattan framför Vita Huset. Det är klart och fräscht, med ett tunt gnistrande snötäcke. Men vad får han se om inte omisskännliga gula missfärgningar, ja inpassade bokstaver i snön. Någon har under natten på detta ovärdiga sätt skrivit "President Clinton är en stor skit",

fast då på amerikanska förstås, och då blir det ännu grövre.

– Det var det jävligaste, muttrar Clinton och ringer omedelbart chefen för säkerhetsavdelningen, eller Secret Service som den faktiskt heter.

– Ta reda på vem det är, säger Clinton, sanningen måste fram oavsett konsekvenserna!

Säkerhetschefen är tillbaka någon dag senare och ser sammanbiten ut. Han säger:

– Jag har tre saker att rapportera – en bra, en dålig och en mycket dålig.

– Nåväl låt höra, säger Clinton.

– Den goda nyheten är att vi har nått full klarhet. Vi har tagit prover och grabbarna på FBI:s laboratorier fixade det.

– Bra! Den dåliga nyheten?

– Det var vicepresident Gore som hade gjort det.

Clinton mumlar en kötted, ja ni vet en sån där amerikansk med son-of-a-bitch och motherfucker, men behåller kontrollen.

– Ro då fram med den riktigt dåliga nyheten!

Säkerhetschefen tittar i golvet, sväljer några gånger och säger till sist

– Jo, handstilen är Hilarys!

Lucifer

Ung Vänsters Colombiakampanj

För några nummer sedan kunde ni läsa i VB om situationen i bland annat Colombia. Ung Vänster driver där ett antal projekt som vi uppmanar VB:s läsare att stödja.

Ungdomens Hus

Ung Vänster samlar in pengar till byggandet av ett Ungdomens Hus i Ciudad Kennedy, en fattig stadsdel i Bogotá, Colombias huvudstad. Tanken med Ungdomens Hus är att införskaffa en fastighet och göra den till en institution där ungdomars delaktighet i samhällsprocessen ska öka genom att stärka deras självförtroende, samt att drogmisshand bruk ska bekämpas. Detta ska sedan generera nya aktiviteter som ska leda till att området rustas upp och människors medvetenhet ökar. Huset ska också kunna utgöra ett skydd för personer som har tvingats fly från sin hembygd på grund av dödshot och så vidare från paramilitära grupper. Ung Vänster kommer att samarbeta med en frivillig organisation, Organisationen Ungdomens Hus. Organisationen är registrerad som en partipolitiskt och religiöst obunden

organisation har stor erfarenhet av ungdomsprojekt, bl.s. har man nyligen avslutat byggandet av ett Ungdomens Hus i Barranquilla i norra Colombia. Målet är att få in minst 100 000 kronor. Med stöd från SIDA:s 20-80 projekt, som vi hoppas få, blir det alltså minst 1/2 miljon kronor.

Politiska krav

Förutom att samla in pengar till Ung Vänster också att Sverige och det internationella samfundet ska engagera sig för att situationen i Colombia ska förbättrass. Därför kräver vi av den svenska regeringen i vår kampanj:

- att Sverige erbjuder sig som fredsmäklare i Colombia
- att Sverige skickar observatörer till de val som kommer att hållas i Colombia under 1998
- att Sverige verkar för att frågor som de mänskliga rättigheterna i Colombia tas upp i FN och EU
- att regeringen tillsätter en utredning om svenska företags agerande i Colombia och likvärdiga länder
- att planerna på polis-samarbete med den colombianska polisen omedelbart avbryts.

Kulturdag & konsert

Ung Vänster Lund kommer att genomföra en kulturdag till förmån för Colombia. Utöver det reguljära basarbetet med flygbladsutdelning och bösskrämning på stan (ni vet sånt man gjorde på 70-talet...). Kulturdagen kommer att hållas söndagen den 7 december mellan 11 och 17. Vi håller som bäst på att planera dessa evenemang och behöver tips och idéer (på grupper och individer som spelar musik, teater, läser poesi, håller på med konst, visar bilder eller på något annat sätt kan bidra; kanske håller du själv på?) från VB:s läsare för att det ska bli en riktigt bra dag. Vänd er till Daniel Sestrajic på tel 040-922 14 11 eller 040-7922 93 med era idéer snarast möjligt. I övrigt så hoppas vi givetvis att ni bokar dagen i era kalendrar redan nu. För det yngre klientelet kan vi meddela att vi även planerar en solidaritetskonsert onsdagen den 10 december – då blir det röj kan vi lova! Mer information kommer i Veckobladet och på stan.

Daniel Sestrajic
Ung Vänster i Lund

Medborgaridealet

Thomas Schlyter, Cecilia Wadenbäck, Sven-Bertil Persson, Marie Olsson, Roland Andersson, Olof Norborg, Mats Olsson, Karin Svensson, Göran Fries, Mårten Dunér och några till satt och diskuterade förslaget till översiktsplan i den nya nakna lokalen på kompolmötet den 20. Saklighet och en viss stränghet prglade debatten. Inkonsekventa ställningstaganden kritiserades omedelbart.

Det var en bild av det klassiska demokratiska medborgaridealet: arbetande människor som utan egen vinning ägnar sin fritid åt viktiga samhällsfrågor.

Och dessa människor samlas till kompolmöten och liknande varje vecka. Även om debatten inte är lika bra varje gång som den var den här kvällen.

Egentligen förutsätter demokratin att alla är sådana medborgare. Själv förväntar jag mig faktiskt det och försökte påverka mina elever i den riktningen. I antikens Grekland kallades de som saknade samhällsintresse idioter, vilket innebar personer som bara sysslade med sina privata affärer.

Deltagarna på kompolmötet enades så småningom om innehållet i en remisskrivelse om planförslaget. Nyckelordet var "förtätning".

Demokratidagen.

Ett par dagar senare genomförde Lunds kommun en demokratidag i konsertsalen i stadshallen. Drygt hundra kommunpolitiker och tjänstemän deltog.

Håkan Magnusson höll en tankeväckande inledningsföreläsning. Många ledande kommunpolitiker menar att man ska inrikta sig på resultat och skita i demokratin. Samma inställning kommer till uttryck i Lindbeckskommissionens utredning för några år sedan. Den nya managementinriktningen med köp-sälj-system och målstyrning innebär att makten flyttas till tjänstemännen. Det folkliga inflytandet har minskat genom att val bara firekommer vart fjärde år, samtidigt som tempot i politiken ökat.

Storkommunreformen för tre-tio år sedan innebar att en mängd förtroendevalda försvann, att avståndet till politikerna ökade och att kommunalpolitiken ideologiserades och blev partipolitisk trots att flertalet frågor var av en annan karaktär. Politikerföraktet växte.

För att återvinna demokratin har Lund satsat på stadsdelsnämnder. Näste föreläsare Tommy Möller hänvisade till Putnams bok Den fungerande demokratin, enligt vilken ett vitt förgrenat och fungerande föreningsliv är en viktig demokratisk förutsättning. Demokrati kräver tillit och ömsesidigt förtroende.

Den fortsatta debatten handlade huvudsakligen om de konkreta

problemen kring stadsdelsnämnderna och svårigheten att väcka intresse för deras verksamhet.

Roger Niklewski, kommunaldelschef på Norr, tog upp de av gamla Skolstyrelsen införda skolkonferenserna som viktiga fora för brukarinflytande. På Norr hade man framgångsrikt försökt att vidareutveckla dem. Han menade att kommundelsnämnderna inte skulle inkräkta på skolkonferensernas verksamhet.

Kajsa Theander påpekade att de viktigaste besluten inte fattas på de formella mötena utan långt tidigare. Man måste finna former för medborgarinflytande på dessa stadier. Jag tänkte, att skolkonferenserna kunde utse sam-

Larry Andow, viskade någon i mitt öra.

Eftertankar.

Det demokratiska ansvaret för skolan.

Demokrati består inte bara i deltagande underifrån. Det handlar också om ansvaret för de demokratiska beslut som fattats av riksdagen. Den typen av demokrati-problem kom knappast till uttryck på demokratidagen. Ett exempel är kravet på en likvärdig utbildning i landets skol- och utbildningssystem. Detta grundläggande demokratiska krav ligger i alla svenska elevers intresse. Det kan komma i konflikt med kommunernas sparmål och andra önskemål.

rådsgupper bl a för samarbetet med kommundelsnämnderna

Mycket annat sades. Även om en viss trötthet bredde ut sig på eftermiddagen. En ung kvinnlig moderat stadsdelspolitiker ville lägga ner all politisk verksamhet, låta tjänstemännen sköta kommunen, inrätta medborgarkontor för allmänheten och samla den politiska makten som fanns kvar hos en folkvald borgmästare.

Den ende som kan komma ifråga för den uppgiften måste vara

Det är därför viktigt att detta krav fireträds av en kompetent och respekterad kommunal nämnd.

Ingen kommunal nämnd har det samlade ansvaret för grundskolan. Ansvaret för den likvärdiga utbildningen ligger hos kommunstyrelsen. Ansvaret för den enskilda skolan ligger hos respektive kommundelsnämnd. Planeringen och skötseln av skolbyggnader ligger hos byggnadsnämnden. Dessa instanser har många andra

uppgifter som begränsar den uppmärksamhet de borde ägna skolan. Detta är ett också ett demokratiskt problem för de medborgare som kanske vill utkräva ansvar.

Hur det ska lösas vet jag inte. Kommundelsnämnderna vill inte förlora sitt lokala inflytande över skolorna. Kommunstyrelsen och Byggnadsnämnden vill behålla sina bitar av makten. Kanske man kunde föra ansvaret för undervisningens kvalitet och innehåll till Utbildningsnämnden. Det är ju det väsentliga när det gäller den grundläggande demokratiska frågan om skolans likvärdighet.

Elevstyrda gymnasieskolor.

Utbildningsnämnden beslöt för någon tid sedan enhälligt att försök skulle göras i Lund med elevstyrda gymnasieskolor. Eleverna skulle få majoriteten och möjlighet att fungera som ordförande i skolkonferenserna. Deltagande i försöket skulle vara frivilligt och efter några år skulle det utvärderas.

Detta är ett exempel på brukardemokrati. Själv har jag som lärare medverkat i ett enhälligt personalbeslut om att genomföra ett sådant försök i en skola i Malmö.

Jag begav mig därför med naivt lättsinne till Spyken, för att tillsammans med företrädare för folkpartiet och socialdemokraterna informera vid ett möte inför dess personal. Det visade sig att folkpartiet tagit ställning mot försöket, vilket Sofia Nerbrant meddelade. Följden blev att vi andra förklarade att vi var för det. Frågan hade därmed partipolitiserats på det sätt som Håkan Magnusson varnat för på demokratidagen. Det var inte meningen.

Det visade sig att det fanns misstro mot experimentet bland lärarna. Några talare saknade tillit och förtroende för elevernas kompetens och goda vilja. Det finns också en saklig grund för eftertanke. Mot brukarnas intresse av brukarmakt står de anställdas intresse av makt över sina arbetsvillkor. Den konflikten analyserades knappast på demokratidagen. Det kan finnas en risk att elever och lärare hamnar i olika ståndpunkter när det gäller ställningstagandet till experimentet. Detta kan leda till en konflikt, som förvärras om den förses med partipolitiska förtecken.

Motsvarande informationsmöten ska genomföras på de övriga gymnasieskolorna. Det ska bli intressant att se hur det går. Jag kommer att gå till dem med betydligt mindre naivitet.

Gunnar Stensson.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Kan fondsparande rädda proletariet?

Det är praktiskt att känna folk på posten, inte minst för oss som inte har lärt oss att hantera bankomater utan sköter alla transaktioner genom luckan. Postfröknarna på min filial känner alltså igen mej och jag slipper visa leg. I övrigt är vår relation anonym.

Så blev jag överraskad en dag när jag fått pengar på kontot och skyndade mej att ta ut dem för omedelbar konsumtion. Postfröken stoppade en folder i min hand och undrade:

– Får jag ge lite information om vårt fondsparande?

De gamla statliga serviceinrättningarna kommersialiseras allt mer men jag undrade ändå. Men så noterade jag iveri i hennes röst och förstod att det handlade om något mer än pliktskyldig kundvårdning.

– Jag sparar själv, bekände hon. Fonderna stiger. Det är så spännande att följa med varje dag.

Vänligt tackade jag nej. Jag är så nöjd med den 1,5-procentsränta som postgirot ger, även om det är mindre än de 42 procent som en av Folksams fonder hade stigit med hittills i år, enligt skyltfönstret i postfilialens grannlokal.

Gick hem och läste i en av mina favoritromaner, Kvartetten som sprängdes. Om hur börsyrans griper småfolket i småstaden som ovigt rör sej kring guldkalven, och om hur släktingarna anförtror Karl-Ludvig sina små besparingar: "Försök nu att hitta ett riktigt gött papper, ett som stiger!"

Kom så Svarta Torsdagen i förra veckan. Dagen därpå hade arbetarrörelsens största tidning, alltså Aftonbladet, tagit fram största trästilarna och lockade läsare med budskapet RÄDDA DINA FONDPENGAR!

I dag måndag fortsatte börsraset i öster, hörde jag på morgoncot, och jag tog åter fram Kvartetten. Oroliga investerare uppvaktar börsmäklaren-officianten och församlingen mässar i bakgrunden:

– Hur Solidarfett kunnat falla från en sådan höjd?

– Ingen kan ju veta något säkert om djup och höjd i detta fall.

– DJUPET ... HÖJDEN.

– Kan man ändå våga hoppas på Västerviks Sägblad?

– Mänskligt att döma, är det ett papper, som man kan tro och hoppas på.

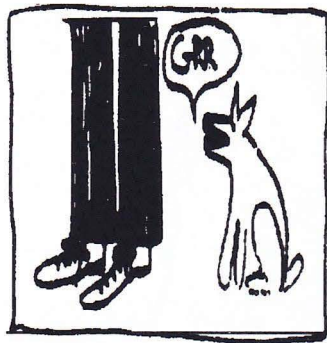
- TRO OCH HOPPAS.
- Ha vi nu nått bottenkursen?
- Botten är nog nådd, men kanske det en tid blir stilla.
- STILLA. STILLA.

Men som vi vet var botten inte nådd. Solidarfett sjönk vidare, Gyllene Triangeln kraschade och fondmäklare Anker överlämnade sej åt Gud.

I Folksams fönster såg jag att deras Östasienfond hade sjunkit med drygt 25 procent sen årets början. Parkerade cykeln och gick in på posten för att köpa ett frimärke. Behövde egentligen inget men ville se postfrökens min.

Tyvärr var hon inte i tjänst.

Grr

Pharmacia & Upjohn

forts. från sidan 1.

högljutt klagar över bristen på ägare, som är långsiktigt intresserad av industriell utveckling borde det vara självklart att staten tog den rollen där den är ägare.

Politikens vanmakt har förkroppsligats av Lennart Prytz i Lund. Hans uppgivna första kommentar var att det inte finns något att göra åt eländet. Det är ett bondeoffer i de multinationella företagens schackspel. I sak har han kanske rätt, men som hållning innan man provat alla påtryckningsvägar är den förödande. Internationella erfarenheter visar dessutom att loppet ute alltid är kört mot de stora företagen. I Italien och USA där P & U är stora har de mött tufft politiskt motstånd och fått anpassa sig. Sverige och Lund bör alltså inte mesa sig utan hålla i och trycka på!

Den grundläggande frågan hur man skall möta det genominternationaliserade storkapitalet med politisk och facklig kräver ett snabbt svar. Goda resultat, lönsamhet och bra personalför-sörjning räcker inte alltid ända fram.

Rolf L Nilson

Hur ger vi...

forts. från sidan 1 omsorgen.

Demokrati bygger på tillit i samhället, sa en av talarna på demokratiseminarier. Tillit bygger man upp genom att skapa lokala organisationer, sa han och syftade på idrottsverksamhet, frimärksklubbar och annat som innebär att människor träffas. Jag vill påstå att tillit bygger man också upp genom att ha bra kontakter mellan lärare och elever, lärare och föräldrar, hemtjänstpersonal och gamla osv. Där brister det idag. Jag tror att utan att ändra på attityden i de vardagliga relationerna spelar det ingen roll hur bra formella kanaler vi har. Det är just för att man känner sig maktlös inför skolan och barnomsorgen som föräldrar väljer privata lösningar. För politiker kan det verka som bagateller men faktum är att i Per Hectors uppdrag för Örebro ingår att tillsammans med personal förbättra utformningen av skrivelser och inbjudningar från lärare till föräldrar, att ge synpunkter på uppläggningsen på föräldramöten osv. Detta är viktigt för det speglar samhällets syn på medborgarna.

Oense om demokrati

Nu ska åtta nya kommunalnämnder i Lund och förhoppningsvis också de centrala nämnderna arbeta för att öka brukarnas inflytande. Det finns inga färdiga mallar. Det finns många lösningar. En del är bra för de flesta andra är bra bara för de högljudda. Det är viktigt att vi även i fortsättningen kan få inspiration av andra som har erfarenheter, tankar och perspektiv. Vi måste komma igång snabbt med att sätta igång en utveckling som det blir svårt för de borgerliga att bryta om de får makten efter valet. För i en så viktig fråga som på vilket sätt människor ska få inflytande över sin egen vardag har de olika blocken helt olika uppfattningar.

I seminariepubliken, kunde man urskilja två sätt att se på brukarna. Den ena är att människor behöver aktiveras, att det är politikernas uppgift att se till att människor blir aktiva. Den andra är att människor är engagerade och att det gäller att skapa kanaler för deras engagemang. Människor går inte på meningslösa möten och deltar inte om de inte har verklig makt.

Eftersom min inställning är att människor är engagerade tror jag att man uppfirar kan stödja ett underifrånperspektiv.

Kajsa Theander

Sista lyftet

I förra numret rapporterade vi om vänsterpartiets & Ung vänsters flyttning. I bottenkiktet på Bredgatans vind hittade vi en mängd underbara ting – som vi genast kastade i skräppcontainern. Även om Thomas fiskade upp en del igen.

Men vi blev inte färdiga. Som ni vet renoverar man konsthallen och de behöver vinden på Svartbrödersgatan en vecka till. Sen kan vänstern ställa dit en massa prylar, inklusive bordet för screentryckning av affischer och T-tröjor.

Detta sker nu på söndag med början klockan 10. Prylarna ska uppför fyra, delvis trånga trappor så det är bra om vi är många som kan dela på slitet.

Efteråt tar vi hissen ner från partilokalen direkt till bardisken på Café Finn och firar med en öl.

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA GRUPPEN
möte Må 3 november kl 19.30 på partilokalen. Amne: "Trafik och miljö: vad har hänt, vad är på gång, vad vill vi?" Partikamrater med särskild kunskap och intresse är speciellt välkomna.

RÖDA KAPELLET Söndag 2 november kl 18.45. Rep. med Birgit. Tag med: 73, 82, 187, 188, 279, 248, 349, 350 och 351.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf L Nilson o Lars Borgström.
Näste redaktör: Karin Blom.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svartbrödersgatan 3, 223 50 Lund. Med fax till 046-12 31 23.
Manus mottas gärna på 3,5" diskett.
Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Gunnar Sandin 046-13 58 99
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.